

30 Μαρτίου, 1990

[Α.Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ,
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ,
ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΙΝΑ ΠΟΤΟΥΔΗ,
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΥ,
ΟΜΗΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 44/84, 96/84, 106/84).

Αναθεωρητική Έφεση — Εκδίκαση εγειρόμενων ζητημάτων στην Έφεση και αναβολή εκδίκασης των εναπομεινάντων “λόγων ακυρώσεως της προσφυγής εν καιρώ τω δέοντι” — Διαπίστωση ότι κατ’ ουσίαν δεν απέμειναν ζητήματα προς εκδίκαση όταν το Δικαστήριο επελήφθη αυτών — Ανάδειξη θέματος εξόδων.

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Προσόντα — Πρόσθετο προσόν — Ειδική αιτιολόγηση της απόφασης της Ε.Δ.Υ. για τη μη επιλογή υποψηφίων που το κατείχαν.

10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Συστάσεις προϊστάμενου — Αρμόδιος για συστάσεις είναι ο Προϊστάμενος του Τμήματος — Δεν απαιτείτο η αναζήτηση των αξιολογήσεων των εκθέσεων των υπαλλήλων σε άλλες θέσεις που υπηρέτησαν.

15

Οι λόγοι ακυρώσεως εξετάστηκαν ως εναπομεινάντες μετά την εκδίκαση της Έφεσης της Ε.Δ.Υ. εναντίον της ακύρωσης της διοικητικής απόφασης από το Πρωτόδικο Δικαστήριο.

[Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου, διαβάζεται ως σύνολο.]

20

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Public Service Commission v. Potoudes and Others (1987) 3(C)
C.L.R. 1591,

5

Potoudi and Others v. Public Service Commission (1986) 3(C) C.L.R.
1985.

Προσφυγές.

10

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας
Υπηρεσίας να διορίσει τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στη θέση
Λειτουργού Τύπου και Πληροφοριών στο Γραφείο Τύπου και
Πληροφοριών, αντί των αιτητών.

15

Α. Σ. Αγγελίδης με Μ. Τσαγγαρίδη για Τ. Παπαδόπουλο, για
την Αιτήτρια στην Υπόθεση Αρ. 44/84.

20

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές στις Υποθέσεις Αρ. 96/84 και
106/84.

Ν. Χαραλάμπους, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας,
για τους Καθ' ων η αίτηση.

25

Α. Παπαφιλίππου, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη με αριθμό
1,3,4,5,6,7,9,10,11,13 και 16, στην Υπόθεση Αρ. 44/84, για
το Ενδιαφερόμενο μέρος με αριθμό 3, στην Υπόθεση Αρ.
96/84, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη με αριθμό 1,5,6,7 και
16, στην Υπόθεση Αρ. 106/84

30

Cur. adv. vult.

Α.Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα εκδώ-
σει ο δικαστής κ. Χρ. Αρτεμίδης.

35

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Στις τρεις αυτές προσφυγές παραμένουν,
όπως εισηγούνται οι δικηγόροι των αιτητών σε αυτές, ζητήματα
προς εκδίκαση μετά την έκδοση της απόφασης της Ολομέλειας
του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Public Service
Commission v. Potoudi** (1987) 3(C) C.L.R. 1591. Στην υπόθεση
αυτή το Ανώτατο Δικαστήριο επιλήφθηκε ορισμένων ζητημάτων
που ηγέρθησαν στην έφεση της Ε.Δ.Υ. εναντίον της πρωτόδικης
απόφασης δικαστού του, με την οποία ακυρώθηκαν οι διορισμοί
αριθμού προσώπων στη θέση Λειτουργού Τύπου και Πληροφο-
ριών. Το Ανώτατο Δικαστήριο αποδέκτηκε την έφεση αναφορι-

40

κά με τα ζητήματα αυτά και για τα υπόλοιπα έκαμε την εξής διαταγή, την οποία και μεταφράζω:

“Θα πρέπει τώρα να προχωρήσουμε να εκδικάσουμε τις προσφυγές πάνω στους εναπομείναντες λόγους. Για το σκοπό αυτό θα οριστούν για οδηγίες εν καιρώ τω δέοντι”.

5

Τα ζητήματα που εκκρεμούν, όπως προβάλλονται από τους δικηγόρους των αιτητών, είναι τα εξής: στην προσφυγή 44/84 γίνεται εισήγηση ότι η Ε.Δ.Υ. δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της να μην επιλέξει για διορισμό την αιτήτρια, δεδομένου ότι αυτή κατέχει το επιπρόσθετο προσόν καλής γνώσης μιας ακόμη ξένης γλώσσας, εκτός από αυτές που απαιτούν τα σχέδια υπηρεσίας. Στις προσφυγές 96/84 και 106/84 ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίζεται ότι η απόφαση της Ε.Δ.Υ. βασίστηκε κατά κύριο λόγο στις απόψεις που εξέφρασε ο διευθυντής του τμήματος, ο οποίος είπε απλά πως οι αιτητές εκτελούσαν καλά τα καθήκοντά τους, σε αντίθεση με τους διορισθέντες για τους οποίους ανέφερε πως ήσαν πολύ καλοί στην εργασία τους. Η Ε.Δ.Υ. όφειλε, κατά την εισήγηση του συνηγόρου, να ζητήσει τις εκθέσεις της αρμόδιας επιτροπής που είχε αξιολογήσει τους αιτητές, βάσει του Κανονισμού 24 της Κ.Δ.Π. 223/76, ως εκπαιδευτικούς λειτουργούς που ήσαν αποσπασμένοι σε μη διδακτική εργασία σε σχολείο. Σε αυτές τις εκθέσεις οι αιτητές αξιολογούνται ως εξαιρετικοί, σε πλήρη αντίθεση δηλαδή με τη γνώμη του Διευθυντή του γραφείου Τύπου και Πληροφοριών, που εκφράστηκε, για να χρησιμοποιήσουμε το χαρακτηρισμό του ιδίου του συνηγόρου, πολύ πρόχειρα.

10

15

20

25

Τα γεγονότα της υπόθεσης, καθώςσο μέρος τους αφορούν στην εξέταση των πιο πάνω εγειρόμενων ζητημάτων είναι απλά. Πλήρης αναφορά σε αυτά γίνεται στην απόφαση του πρωτόδικου δικαστή στην υπόθεση *Potoudi and Others v. Public Service Commission* (1986) 3(C) C.L.R. 1985, στην οποία παραπέμπει για τον ίδιο σκοπό και η απόφαση της Ολομέλειας, που αναφέρουμε πιο πάνω.

30

35

Η αιτήτρια στην προσφυγή 44/84 υπηρετούσε πάνω σε προσωρινή βάση στο Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών από το 1978, ενώ οι αιτητές στις προσφυγές 96/84 και 106/84, που ανήκουν στην εκπαιδευτική υπηρεσία, είχαν αποσπαστεί στο πιο πάνω τμήμα, ο μεν πρώτος από το 1980 και ο δεύτερος από το 1976. Οι επίδικες θέσεις ήσαν πρώτου διορισμού.

40

5 Παρότι στην πιο πάνω απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου δε γίνεται ειδική αναφορά και δεν εκφράζεται τελική κρίση πάνω στα ζητήματα που εγείρονται στις υπό εκδίκαση προσφυγές, φρονούμε πως όταν διαβαστεί το περιεχόμενό της σαν σύνολο θα διαπιστωθεί ότι και τα ζητήματα αυτά δεν παραμένουν εκκρεμή.

10 Συγκεκριμένα το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάνθηκε, μεταξύ άλλων, ότι η Ε.Δ.Υ. συνεκτίμησε όλα τα στοιχεία που αφορούσαν στα προσόντα των υποψηφίων για να καταλήξει στην επιλογή των επικρατέστερων κατά την κρίση της. Έπειδή δε οι επίδικες θέσεις ήσαν πρώτου διορισμού, δόθηκε και η ανάλογη βαρύτητα στις συνεντεύξεις των υποψηφίων για την επιλογή των 15 πιο κατάλληλων, βάσει των απαιτήσεων των σχεδίων υπηρεσίας. Η Ε.Δ.Υ. άκουσε επίσης τις απόψεις του διευθυντή του τμήματος, γι' αυτούς που ήδη υπηρετούσαν σε αυτό, καθώς επίσης και για την επίδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις. Πουθενά στην κρινόμενη απόφαση της Ε.Δ.Υ. δεν αναφέρεται ότι 20 δόθηκε ειδική βαρύτητα σε οποιοδήποτε από τα στοιχεία ή κριτήρια που αξιολογήθηκαν για την επιλογή. Η ουσία της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι πως η Ε.Δ.Υ. ενήργησε ορθά και μέσα στα πλαίσια της διακριτικής της ευχέρειας.

25 Προχωρούμε να εξετάσουμε τώρα τα ζητήματα που εγείρονται στις κρινόμενες προσφυγές, τα οποία παραθέτουμε πιο πάνω. Αναφορικά με την εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας στην προσφυγή 44/84, διαφωνούμε πως η Ε.Δ.Υ. δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της να μην την επιλέξει. Στο πρακτικό της σχετικής απόφασης γίνεται αναφορά σε κάθε ένα από τους 30 υποψηφίους και ειδική μνεία σε αυτούς που έχουν το επιπρόσθετο προσόν και στην περίπτωση που επιλέγησαν υποψήφιοι που δεν το είχαν, τους λόγους της απόφασής της. Δε συμφωνούμε επίσης με το δικηγόρο των αιτητών στις προσφυγές 96/84 και 106/84. Κατά τη γνώμη μας δεν ήταν αναγκαίο για την Ε.Δ.Υ. να 35 ζητήσει τις εκθέσεις της επιτροπής που τους αξιολόγησε ως εκπαιδευτικούς που υπηρετούσαν με απόσπαση εκτός διδασκαλικής αίθουσας. Η άποψή μας είναι πως κατάλληλος για την αξιολόγηση των υποψηφίων ήταν ο διευθυντής του αρμόδιου τμήματος, του Γραφείου δηλαδή Τύπου και Πληροφοριών. Η γνώμη δε 40 που εξέφρασε ούτε πρόχειρη ήταν μήτε ελλιπής. Εκφράστηκε μεν σε συνομία αλλά με σαφήνεια.

Πρέπει να επισημάνουμε επίσης πως οι επίδικες θέσεις ήσαν πρώτου διορισμού και η Ε.Δ.Υ. όφειλε να ήταν προσεκτική ανα-

φορικά με τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της, ώστε υποψήφιοι που δεν υπηρετούσαν στη δημόσια υπηρεσία να μην αδικηθούν, λόγω ακριβώς πιθανής ανισότητας των στοιχείων έναντι αυτών που υπηρετούσαν ήδη στη δημόσια υπηρεσία.

5

Οι προσφυγές επομένως απορρίπτονται. Είναι γεγονός ότι μας προβλημάτισε το ζήτημα επιδικάσεως εξόδων εις βάρος των αιτητών, ενόψει μάλιστα του γεγονότος ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη αντιπροσωπεύθηκαν με δικηγόρο. Τελικά αποφασίσαμε να μην κάμουμε οποιαδήποτε σχετική διαταγή, αλλά η γενική παρατήρησή μας ισχύει για το μέλλον.

10

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.